

Немачка марка, у Србији раније чешће називана „дојче марком“, могла би да поново буде уведена. Али неће бити. Наиме, иако се воде дебате о напуштању евра због случајева Грчке и Ирске, јасно је да би марка била прејака.

У суштини, повратак на немачку марку не би био неки велики технички проблем за 10.000 професионалаца немачке Бундесбанке. Они су се већ побринули да се немачка марка уведе у бившу источну Немачку и касније омогућили да се у току једне ноћи глатко пређе са марке на евро. То и даље важи за својеврсно логистичко ремек-дело. Сама идеја повратка на марку делује примамљиво у Немачкој. Немци су везани за своју бившу валуту – 14 милијарди немачких марака, што у папиру што у кованицама, и даље је у оптицају. Вредност изгубиле нису.

Ако би се европска монетарна унија распала, Немачка би, уз Белгију, Холандију и Финску, и даље била земља са стабилном валутом. За разлику од ескуда, драхме, пезете и лире, курс немачке марке нагло би скочио. То би обрадовало немачке грађане јер би вина из Италије, маслине из Грчке и одмор у Шпанији били далеко јефтинији него данас. Са друге стране, немачки производи у иностранству били би скупљи. Аутомобили, машине и опрема „маде ин Герману“ би у Португалу, Ирској, а вероватно и у Француској, готово одмах поскупели.

Главни економиста банке СЕБ Клаус Шриффер сигуран је да је вредност евра прецењена. „Међутим, немачка марка би била много јача и зато би и конкурентност немачке привреде била много гора него данас.“

Инфлација би отерала поједине државе у стечај

Постоји још један проблем – инфлација у земљама са слабијом валутом врло брзо би била двоцифрена, па оне не би могле да враћају дугове који би тада делом били обрачунавани и у немачким маркама. Резултат би био стечај појединих држава. Немачкој привреди сада иду на руку ниске камате, чија висина не одражава стање у привреди. У крајњој линији, каже Клаус Шриффер, „Немачка профитира од чланства у еврозони. Да нема евра, ситуација за немачку привреду била би много тежа.“

Повратак на немачку марку довео би и до поскупљења. Капућино сигурно не би, уместо два и по евра, коштао четири марке и 88 пфенига, већ би се то заокружило на пет. Многи Немци би вероватно и на то пристали, само да им се марка врати. Свеукупно гледано, била би то прилично скупа игра.

Аутори: Штефан Волф / Иван Ђерковић

(dw-world.de)